

Teritoriul – element constitutiv al statului Republica Moldova

VASILE-SORIN CURPĂN

CONSTANTIN-FLORENTIN GRĂDINARU

COSMIN-ȘTEFAN BURLEANU

Art. 3. – „Teritoriul”.

„(1). Teritoriul Republicii Moldova este inalienabil.

(2). Frontierele țării sunt consfințite prin lege organică, respectându-se principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional”.

Teritoriul Republicii Moldova este inalienabil. Amintim totodată că, potrivit Constituției României din 1866, 1923 și 1938 teritoriul țării era inalienabil și indivizibil. În consecință, acceptarea notelor ultimative sovietice din 26 – 27.06.1940, urmată de cedarea Basarabiei, Bucovinei de Nord și a Ținutului Herța către U.R.S.S. a fost neconstituțională.

Consecința este simplă !! Teritoriul Regatului Român în anul 1940 fiind inalienabil și indivizibil iar teritoriul actualei Republici Moldova fiind inalienabil (art. 3) și indivizibil (art. 1) rezultă că de jure teritoriul Republicii Moldova – și nu numai – este teritoriu românesc din care, de nevoie, autoritățile române au fost evacuate în anul 1940 și mai apoi în anul 1944.

Inalienabilitatea teritoriului reprezintă o consecință a suveranității statului.

Teritoriul unui stat **este inalienabil** în sensul că există obligația negativă, generală și universală a tuturor statelor (ca subiecte de Drept Internațional Public) de a se abține de la faptul material al încălcării teritoriului respectiv și de a respecta suveranitatea teritorială a statului în cauză.

Frontierele țării sunt consfințite prin lege organică cu respectarea principiilor și celorlalte norme general admise ale dreptului internațional public.

Alin. (2) al art. 3 din Constituție are rolul de a consacra frontierele Republicii Moldova. Inalienabilitatea teritoriului Republicii Moldova poate fi opusă oricărui stat care ar intenționa să ocupe această „țară” sau porțiuni din ea, **mai puțin însă României**.

Reparând raptul teritorial din 28 mai 1812, la **27 martie / 9 aprilie 1918** Sfatul Țării, organ reprezentativ al poporului român din Republica Democratică Moldovenească (Basarabia) a hotărât „în puterea dreptului istoric și dreptului de neam, pe baza principiului că noroadele singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte **și pentru totdeauna, se unește cu mama sa România**”.

A anulat cineva rezoluția Statului Țării ? Așa fiind teritoriul Basarabiei din care România prin amenințarea cu forța a fost nevoită să se retragă (1940) și din care prin forță efectivă – război – s-a retras, a doua oară, în 1944 este teritoriu românesc conform voinței reprezentanților națiunii române dintre Prut și Nistru.

La pct. 11 alin. (2) din rezoluția Statului Țării se specifică: „**Basarabia unindu-se ca fiică cu mama sa România...**”. Posesiunea milenară a românilor din vechile obști sătești – „romaniile noastre populare”, împletită cu posesiunea strălucitei Țări a Moldovei până la 1812 și mai apoi cu posesiunea teritoriului transprutean de Regatul Român între 1918 – 1940 și apoi între anii 1941 – 1944 nu reprezintă nimic ? Această joncțiune a posesiilor române reprezintă un titlu străvechi, imprescriptibil !!!

Ca titlu opune Republicii Moldova ? O ocupație rusă de 106 ani (1812 – 1918) repudiată de însași poporul român al Basarabiei și o statalitate de la 1991 până în 2009. O „statalitate” fundamentată pe forță și dictat, pe Pactul germano-sovietic din 23 august 1939.

Republica Moldova nu poate opune României un titlu just referitor la posesiunea și la suveranitatea teritoriului său. „Actul” din 1940, urmat de ocupația sovietică din 1944, fiind un act de forță nu poate genera Drept; el a fost, rămâne și va fi doar un fapt ilicit !!!!

România, nu are nevoie de o reunire a Basarabiei. Actul din 27 Martie / 9 Aprilie 1918 este valabil producând efecte „de jure”, mai puțin însă efecte de fapt. Sovieticii nu au organizat în Basarabia un referendum sau chiar un plebiscit de teamă să nu fie reiterată, chiar în condiții de teroare, voința românilor basarabeni de a trăi între granițele Statului Român.

Formele nu pot înăbuși fondul, substanța. Un articol sau mai multe din Constituția Republicii Moldova nu poate înlătura drepturile României asupra vechii Basarabii, „poarta” răsăriteană a casei tuturor românilor. Biata fiică a României pângărită, violată vreme de șapte decenii a turbat și își arată colții în fața mamei sale !!! Vai de biata țară !!! (a Moldovei).

Râul Prut, fie vorba între noi românii din Moldova, nu a constituit niciodată măcar o „frontieră” administrativă. În epoca medievală ținutul Iașilor, spre exemplu, se întindea mult, mult peste Prut. În perioada interbelică județe din vestul Prutului se întindeau și la est de Prut (județul Iași, Dorohoi, Botoșani, Fălciu).

Autoritățile „moldovene” deși proclamată teritoriul ca fiind inalienabil pentru a conserva statalitatea Moldovei în special în raport cu România, deci și cu jumătatea vestică a Moldovei, acceptă acordarea unui statut teritorial special teritoriilor de la est de Nistru, acceptă controlul **așa – numitei „Republici Moldovenești Nistrene”** nu doar asupra părții din Transnistria din componența Republicii Moldova dar și asupra orașului Tighina și a satelor din jur din Basarabia românească, acceptă înființarea și funcționarea **așa – zisei „unități teritoriale autonome Găgăuzia”**. Toate aceste concesii sunt de natură a slăbi până la anulare totală în privința principiului inalienabilității și indivizibilității teritoriului Republicii Moldova !!

Aceste statute speciale și aceste autonomii teritoriale pe criterii etnice vor distruge Moldova, nu recunoașterea unității de neam, de limbă și de credință a românilor de pe ambele maluri ale Prutului !!

Dar Chișinăul și-a astupat urechile și i s-au împăienjenit ochii. Ceea ce este clar pentru o lume întreagă, de sute de ani, oficialitățile „moldovenești” se prefac a nu înțelege.